(2)

BETHSABEA

Melodrama

FRANCISCI LAVRENTINI

Decantandum

IN SACELLO ARCHICONFRATERNITATIS

SANCTISSIMI

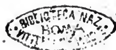
CRVCIFIXI

Feria VI. post Dominicam Passionis,

Musicis adaptatum Modulis

A D. IOSEPHO FACCIOLO

BONONIENSI.

ROMÆ, Typis Io: Francisci Buagni. MDCCVIII.

SVPERIORVM FACVLTATE

ARGOMENTO.

DAuide s'innamora di Bersabea, l'ottiene, per ricoprire il suo errore fà uccidere Vrìa Sposo della medesima. Di questi delitti n'è rimprouerato dal Cielo, si pente, e ne riceue il Perdono, e Bersabea per Isposa. Ex lib.2.cap.11.&12.

S'introduce l'ombra d'Vria per euitare il quinto personaggio.

LOQVVNTVR.

BETHSABEA.

DAVID.

VRIA.

CONSILIARIVS Regis.

VMBRA Vriæ.

PARS PRIMA.

Dauid.

Dau. EXtra regales ſedes
Sedes potius, curarum
Inter otia ſiluarum
Pacem quærens huc veni,
Pacem, quam inter vos nemora amiſi.
Hic eſt, hic ille locus
Locus Amoris mei, locus doloris,
Quo vidi Bethſabeam,
Hic Oculis, illius
Iecit Amor ſaggittas, & comarum
Inter laqueos auratos
Senſit Libertas mea uincla, & catenas.
Ah fuge, ſyluas Dauid
Grauis Ærumnæ meæ memores ſyluas:
Sed fruſtra, melius fuge
Fuge Dauid Dauidem,
Hærent lateri Amores,
Et quo geris cor tuum, geris dolores.
Velut Cerua percuſſa ſagitta
Fugit, volat, & fugam volantem
Comitatur arundo læthalis.
Inter ſyluas, nequidquam ſecura
Gemit lambens cruorem fumantem
Quamuis longe ſit Dextra fatalis. Velut &c.
Sed heu quid tamen iuuat
Lætus nemoris horror, & ſuauis:
Animus culpa grauis
Fugit oculos Mundi, & proprios fugit
Redit culpa in Auctorem
Verſa in lætitiam prius, mox in Dolorem,

Philomela
Tua Quærela
Corda iubes suspirare.
Tantum lætus
Tuus est Fletus
Quantum triste meum plorare.
Philomela &c.

Dauid, Consiliarius.

Cons. Quænam funestat, Princeps, regales genas
Nubes atra doloris, & iniussus
Occupat Vultum pallor.
Dau. Frons est speculum Cordis
Prodit colore suo proprios Affectus
Quidquid occulit Pectus
Frustra quæris à me: causam tormenti
Lege in Vultu dolenti.
Cons. Inter Regji palloris
Cineres lego tui flammas Amoris.
In tuo Vultu cerno Amorem
Bellatorem
Lauris cinctum recubare.
Ense, & oculis pugnando
Triumphando
Cogit Pacem fulminare. In tuo &c.
Dau. Ah! pudet Bethsabeam....
Cons. Ante pudeat regnare,
Quam pæniteat amare.
Dau. Vtriusque pudet
Scelera coronata in alto manent;
Et timent Reges Populi censuram sui.
Cons. Quodcumque placuit facere, Regnantem decet;
Vile, & ignarum Vulgus
Timeat recto aberrare. *Dau.* Et Reges timent.

Alia

Conf. Alia sunt Vulgi crimina, & alia Regum
Alias, Principes Leges,
Alium modum peccandi habent qui regnant.
Dau. Quia dominatur Dauid
Potest auferre suo Sponsam Marito?
Conf. Amor crimen non est si crimen erit,
Erit crimen Amoris;
Auctoritas peccantis
Reddit nobile nefas,
Error purpura indutus
Sæpe Virtus vocatur,
Et quod dedecet Nos in Rege amatur.
Dau. Quid Vulgus dicet? *Conf.* Vulgus
Facta Principis sui debet laudare,
Vel cogitur tacere.
Dau. Numquid tacebit Aula?
Conf. Damnare nequit Aulicus quod sequi cupit.
Dau. Quid de me dicet Orbis?
Conf. Plaudet potenti. *Dau.* Cœlum?
Conf. Audaces iuuat, pauidos, & viles premit.
Dau. Numen? *Conf.* Quod Vulgo erranti
Donare nefas est, donat Regnanti.
Potentiam Tonantis
Terreni Regnantis
Potentia colorat.
Cuncta potest qui Sidera æternat,
Cuncta quoque dum Terras gubernat
Licent illi, quem Purpura honorat.
Potentiam &c.

Bethsabea.

Beth. Infælix Bethsabea,
Vidua simul, & Sponsa
Quando desinam flere:
Sperant Lumina mea sperant videre

Coniugem triumphantem;
Sed heu quod vana Spes ludit Amantem.
Me derides, & delectas
Tu me decipis, & places
Spes amabilis, & cara.
Quibus allicis blanditijs,
Quamuis sint blande mendaces
Pœna flectitur amara. Me derides &c.
Sed qualem Bethsabea
Qualem Coniugem quæris
Forsan quem prodidisti?
Recede à vultu Pudor,
Pudor intempestiuus tunc debebas
Ante Crimina mea Pudor Venire,
Et tu Mulier infida
Loco Coniugis tui Mortem require.
Veni Veni Mors amabilis
Mors optabilis
Vbi es?
Tege tuos inter Pallores
Meos Rubores,
Et delusas Viri Spes. Veni &c.
Sed fugiant Mortis meæ Pęnæ seueræ.
Satis erit ad fata Vriam videre.

Vria, Bethsabea.

Vr. Bethsabea fida Spònsa
Beth. Vria! languet Cor meum
Heu quod morior Vria.
Vr. Ego te mihi rapio
Innocens Ego sum tuæ Mortis Auctor:
Quis error tamen meus,
Nisi nimis amando amor sit reus?
Vria, miser Vria

Plus-

Plusquam hostibus tuis Sponsæ funestus
Plusquam discessu tuo reditu infestus.
Me videndo si mori deberes
Me nunquam uideres
O Coniux amata.
Inuenire cor putans amores,
Et ad te ferre credens ardores,
Et inuenit, & tulit tua fata. Me videndo &c.
Graues attolle Vultus
Agnosce Sponsi vocem
Beth. Me quis ad vitam reuocat? *Vr.* Vria, & Amor.
Beth. Me reuocant ad Fata Amor, Vria.
Vr. Te Coniux terret tuus?
Beth. Heu quod diligo plus cogor timere,
Et quando Te priuatur
Viuere Cordi meo, nec mori datur.
Viuere longè à Te
Est sine Morte Mors
Vita absque Vita.
Amor deludit me,
Et cruciat sæua sors
Pæna infinita. Viuere &c.

Dauid, Vria, Bethsabem.

Dau. Quis Lachrymarum Imber
Oculos turbat tuos, ò Bethsabea?
Beth. Interroga tuum Cor quid Amor possit,
Longa pressum mæstitia
Animum improuisa obruit Lætitia.
Dau. Habet dolorem suum magna Voluptas.
Vr. Tuo accitus Imperio
Inopinus hùc veni.
Dau. Vria, quid agunt Duces?
Quid Israelis Gloria?

 Super

Vr. Super Vexilla tua Volat Victoria.
Dau. Rabba. *Vr.* Cras Rabba infelix
Cernet vna cum Sole ærumnas suas.
Dau. Sic spondet Virtus tua, sic Dauid sperat.
Vr. Per hunc clamydis tuæ regium Honorem
Promitto, ò Rex Vriam
Iterum non videbis
Nisi cernas extinctum, vel Victorem.
Huius Dextræ formidabilis
Ridet subdita Victoria;
Nemus colligam Palmarum,
Et Prædarum
Dicet numerum vix Gloria. Huius &c.
Dau. Miles inuicte tuis
Succede tectis, petit
Longus Labor quietem,
Fortior surgas ad bella, & magis Hosti
Fies post Pacem timendus,
Post Quietem horrendus.
Disce à uultu Sponsæ caræ
Vulnerare,
Artem disce triumphandi.
Hæ Pupillæ bellatrices
Tui uictrices
Docent modum fulminandi. Disce &c.
Vr. Pacem iubes Vriæ, iubes quietem?
Arca Fæderis Dei,
Et Duces Israelis
Armati breues capiunt in clypeo somnos:
Inter Mortis Horrores:
Ego tantum inermis
Sinu Coniugis meæ foueam Amores?
Beth. Tu me fugis, Crudelis
Sic me solam relinques?

Audi

Audi gemitus meos, audi ſuſpiria;
Factus eloquens fletus
Lingua melior perorat,
Et à Tè Cordis ſui partem implorat.

Vr. Habes in Rege Patrem
Differ in aliud tempus
Has Lachrymas amantes,
Me reuocant ad caſtra
Equites, Arma, Rex, Tubæ Sonantes.

Beth. Plus mouet Pectus tuum, Coniux ingrate,
Raucus fragor Tubarum,
Quam murmur Lachrymarum?
Vade, pugna: Ah melius dicam
Veni, redi, ſponſe ad me;
Eſt plus æquo tua Dextera fortis
Minus Hoſti, quam mihi timenda,
Magis Hoſtibus eſſet horrenda
Nimia Virtus ni foret in Te.
Vade &c.

FINIS PRIMAE PARTIS.

PARS

PARS SECVNDA.

VRIA.

Vria. HI sunt inuicti Heroes
Hi sunt hostiles muri
Non voco ad Bella Vos, sed ad Triumphos.
En vestros Enses Victor præcurrit Deus
Qua premit Astra Fulmen contorquens manu
Et quid restat timori? Ite, pugnate,
Et spe iam triumphate.
Triumphate magnanimi, fortes,
Ad Cædes ad Mortes,
Ad Palmas Volate.
Habet quisquis in Vultu Victoriam,
In dextera Gloriam
Iam Hostes domate. Triumphate &c.
Iamque aereum per Iter
Pectus pro Clypeo gerens
Hostis Muros ascendo. Et Vos timetis?
Solus ferar ad Arma, & solus ero
Par bello bello satis.
Moriar. sed non inultus,
Mors vna Mortes exiget centum mihi;
Et cum Dextræ Vigorem
Hauserit Mors vicina,
Quæram vltimum vsque inter Furorem
Mea quem premat Ruina.
Sperno Fata Virtuti feroci
Vltra Mortem non licet sperare:
Cinis etiam in Hostes furentes
Ducens Vmbras Sepulcris hærentes
Non desistam ab Vrna pugnare.
Sperno Fata; Virtuti feroci
Vltra Mort.......

Morior Ensis fatalis
Pectore fixus heu Vitam recidit
Ferrea Nox vrget Lumina, & Vitalis
Deserit Membra Calor :
Sponsa, Dauid, Amici.
Sustinete cadentem.
Vbi es Bethsabe.....

Dauid.

Ah possef Dauidis
Decipere Affectus
Ingrata mea Spes;
Et Cor ignorare
Et Tibi narrare
Quod Dauid non es. Ah posset &c.

Dauid, Consiliarius:

Cons. Respira, ò Rex, vt imperasti iacet
Hostis Amoris tui, miser Vria;
Sed fœlix Morte sua
Quod te reddit fœlicem.
Dau. Ah melius voca me voca infelicem.
Cons. Post extinctum Vriam.
Te nouus angit Timor.
Dau. Restat nobis timenda
Post Vriam Bethsabea
An mulier generosa
Stringet Dextram amantem
Adhuc Coniungis sui Cæde fumantem?
Cons. Nullus Iacturæ Locus:
Si Sponsum rapuisti
Illi reddis in Te quod abstulisti.
Dau. Quonam placabo munere vltrices Iras
Viduæ furentis. *Cons.* Opibus, Regno, Amore

Ira-

Dau. Irata Mulier facile ſcelus parat;
Proprio doceor Exemplo
Eſſe irritamen ſcelerum Regna, & Opes.
Conſ. Bethſabea iam propinquat
Tege Cordis mærores,
Solum decent Regnantem
Vel Cædes, vel Amores.

Dauid, Bethſabea, Conſiliarius:

Beth. Amor Delicias
Affert vulneribus
Ipſis à Lachrymis
Ducit Ardores.
Roſis; & Floribus
Abſcondens ſpicula
Reddit amabiles
Etiam Dolores. Amor &c.
Dau. Quidnam volutas Animo? *Beth.* Errorem meum.
Dau. Communem potiùs culpam, & ſcelus voca,
Hoc tamen ſcelus fuit:
Noua nunc Luce indutum, & ſolio ſedens
Virtus euadit: Accipe Sponſa Regnum,
Regiſque Dextram. *Beth.* Coniux dum viuit meus?
Conſ. Inter cædes hoſtiles
Palmis onuſtus, ſuis ſatur Triumphis
Mortem exteruit cadens.
Beth. Perijt? *Conſ.* Virtuti Vitam, & Gloriæ dedit
Beth. Rapuitque mihi: nocuit tua Virtus tibi;
Infœlix Coniux: huius Victoria belli
Dum periret Vria non erat tanti
Iſraelis Regnanti
Dau. Iuſtus quamquam ſit fletus
Veteris Sponſi Gloriam
Noui deflex Victoriam.

Dum

Dum ploratis Pupillę nitentes
Stupet veſtros Aurora Dolores;
Vt ab Aſtris ‹ ab Ore cadentes
Bibunt Apes, & Conchę liquores. Dum &c.
Beth. Ah nimium rudis lachrymis incipiens Dolor:
Verus Dolor non eſt, qui poteſt flere.

Vmbra Vriæ, Dauid, Bethſabea, Conſiliarius.
Vmb. Vr. Vanum eſt nunc dolere
Viri fœmina tui Mortem iniuſtam
Ambo potius lenite Iram Tonantis,
Iamque imminentia Fronti
Triſulca Tela prompti ſuſpendant Fletus.
Dau. Quæ Vox infauſto percutit Aures ſono?
Vmbr. Vr. Vria; mandatis ſæuè peremptus tuis
Beth. Dauidis Iuſſu extinctus?
Et ipſa fieri cogor
Sceleris pretium ſui?
Lachrymæ, Dolor, Fletus,
Ira potius, & furor
Ferite, Vulnerate.
Vriam tantum in me nunc vindicate.
Vnum Telum,
Mitte in me Cœlum,
Vt plectatur duplex Reus.
Mihi Vitam dum recidis
Morte mea crimen Dauidis
Vindicatur,
Et placatur
Morte eadem Sponſus meus. Vnum &c.
Dau. Miſer dum Paſtor fui
Dum colui Rura, & Siluas
Innocens Vixi, poſtquam ingreſſus Aulam
Cœpi in Iſrael regnare,

Cœpi ſimul ſæuire, & imperare.
Ardens Telum Vindictæ furentis.
In me cadens non ceſſet ferire;
Et exemplo Davidis nocentis
Diſcant Aſtra Davidem punire. Ardens &c.
Vmb.Vr. Fœlix Davidis Error
Factus Lacrymis tuis Error decorus
Docuiſti peccare,
Doces etiam plorare:
Vt eſt Animi Mors Culpa, & Peccatum
Sic Mors Peccati Fletus,
Et placet vel Tonanti
Pondus Virtutis habens
Culpa gemitu Ornata,
Inſons fit plorans Reus
Iam Tibi parcit Deus.
Hìc tamen Pœnas luat
Perfidus, infidelis,
Qui prius peremit me Conſilijs ſuis
Quam Tù Iuſſibus tuis.
Conſ. Heu iam rapior Pænarum Tumultu,
Flammarum inſultu
Ad Tartara expellor.
Pluſquam Dextera Vriæ fulminantis
Vi culpæ inſultantis
Ad extremum Supplicium Impellor. Heu &c.
Beth. Si nobis tandem mitis ignoſcit Deus
Pone Modum Querelis
Ceſſet Luctus, & Clamor,
Repetat Vultus tuos Riſus, & Amor.
Dau. Donec Vitam habebit
David ſemper dolebit.
Beth. Seda fluctus ſuſpirantis
Pone modum tuo mærori,
Nam